

Надѣвали се, че следъ печалната си, но героична смъртъ, тѣхнитѣ души ще живѣятъ въ вѣчно блаженство. Картината на това самоотравяне била покѣртителна. По заповѣдь на Траяна тя била нарисувана отъ майстори-живописци върху голѣмия Траяновъ стѣлбъ въ Римъ съ всички ѣ ужасъ, заедно съ всички по-важни случки отъ бележития му походъ.

Известието за поражението на дакитѣ причинило голѣмъ страхъ у всички съседни племена. Тѣхнитѣ царе и първенци бързали да отидатъ при самия Траянъ и, като му изкажатъ своето покорство, да му поискатъ милость. Траянъ, окръженъ отъ своитѣ военачалници, приелъ нареденитѣ единъ подиръ другъ първенци, които смирено простирали рѣце къмъ него и чакали съ нетѣрпение да чуятъ последната му дума.

Своята победа Траянъ поискалъ да прослави много. За това, преди да се върне триумфално въ Римъ, той обиколилъ цѣла Мизия, дето били разположени много римски войски и дето тракитѣ още се вълнували. Нѣколко по-важни тракийски градове били подновени и добили позволение да поставятъ въ негова честь предъ старитѣ си названия и личното му име — Улпия. На северъ отъ сегашния градъ Добричъ, всрѣдъ равнината на Малка Скития, както тогава наричали Добруджа, билъ издигнатъ великолепенъ паметникъ, нареченъ **трофей**. Паметникътъ ималъ цилиндрична форма, съ диаметръ дълъгъ 38 метра и съ височина сжщо 38 метра. Цѣлиятъ билъ направенъ съ дѣлани камъни и въ горната си частъ билъ украсенъ съ разнovidни рисунки отъ похода на Траяна. Правятъ силно впечатление особено образитѣ на стари пленници траки, навързани единъ о другъ съ вериги, боси, съ платнени шапки на глава, съ овити навуща до бедра и съ прости ризи, препасани съ колани.

Но това не задоволило Траяна. Той поискалъ да се издигне въ честь на неговитѣ славни победи и новъ градъ посрѣдъ владенията му въ Балкански полуостровъ. За тазъ цель той обиколилъ цѣла Мизия. Спрѣлъ се най-после край рѣка Росица, на една хубава поляна, дето се виждали голѣмитѣ надгробни могили на старо тракийско поселище.

Пленени стари траки отъ царъ Траянъ.